

vel alias e-
minent No-
biles dicti,
ubi

nobilis-
tatis
origo,

Utilitas,

Divisio,

eminentio-

XXXIV. Tertium assignet locum subditis aliâ, quâm offi-
cij ratione eminentioribus, qui in specie nobiles dicuntur,
quorum vel nomen, vel familia in Republica clarior, magisq;
noscibilis, unde nobiles dicti, habetur.

XXXV. Estq; Nobilitas juris civilis, quæ secundum mores
& instituta cūjusq; Reipublicæ, ac geritur, ferè variatur.

XXXVI. Nobilitatem verò in Republica esse è re ipsius
maxime est; cùm seminarium, tūm officiorum, munerumq;
tūm Magistratum togatorum, tūm vero maximè militiae
habere oportet.

XXXVII. Hinc miles pro nobili accipitur, quòd nobili-
um proprium pro patria militare: hinc feuda olim data &
immunitates plurimæ concessæ, ut eò majoris studio publicis of-
ficiis incumbere, nec dum vita sustentandæ aliunde subsidia
querunt, facile inde avocari possent.

XXXIX. Ac Nobilitas vel ex generositate, sive animi &
corporis bona temperie provenit, quâ homines singulariter ad
virtutes magnas, præsertim bellicas propendent, estq; hæc Phi-
losophica vel ex genere originem dicit, puta, si summus Ma-
gistratus aliquem ob virtutem insigniter declaratam nobilem
censeat, si quis ex nobilibus nascitur,

XXXIX. Et hi merito tales censendi, quòd Reipublicæ utile
est nobiles esse homines dignos majoribus suis: & quòd vale-
re apud nos debet ex Ciceronis mente, clarorum hominum
bene de Republica meritorum etiam mortuorum memoria:
quamvis per negari haut potest sàpè ex nobilibus natos à vir-
tutis studio quâm longissimè recedere: ubi talibus generis cla-
ritas potius dedecori, quâm laudi, neq; amplius prodeße potest,
quam ut non queant latere & vulgi sint fabula.

X L. Inter eminentioris conditionis cives Politicus nume-
nis conditi- ret Jurisconsultos & Prudentes; quòd secundum Impera-
onis civibus torem non minus provident generi humano, quam si præliis
atq;